

Suçlusunuz

– ErtğrulErdoğan · 02 Haziran 2013

Bir balon düşünün ve durmadan içine hava ve gaz veriyorsunuz. Öyle bir zaman geliyor ki, artık balon basınca dayanamayıp patlıyor... İşte Türk halkı da sonunda patladı. “Gezi Parkı”nın adı, tarihe altın harflerle yazılacak. Şimdi herkes o Gezi Parkı’nın ağaçlarına takılı kalacak...

Hayır, takılı kalmayın, o ağaç insanları uyandırdı...

Dalları yurdun her tarafını sardı. O dal yıllardır susuzdu. Hor görüldü... Kafasını topraktan çıkardığında kesildi, biçildi... Darmadağın edildi...

Bir ağaçta bahane aramayın!

Bu milletin değerleriyle oynandı. Yıllardır aklından geçirmedığı “Türk” ifadesinin Anayasa’dan çıkartılması gündeme geldi...

Kürt – Türk et ve tırnak gibi yken emperyalist ülkelerin saçma projeleriyle birbirimize düşürülmeye kalkışıldı.

PKK ile masaya oturmayı bu millet hazmedemedi...

Ağaç mı, o bir vesile!

Siyasiler süttten çıkmış “AK” kaşık olduğunuzu mu zannediyorsunuz? Suçlusunuz!..

Neden mi?

Oylar sizi şımarttı. Ekonomiden bunalan insanlar size umut diye oy verdiğinde, siz onların en güzel değerleriyle oynadınız. Sizin yaptıklarınıza karşı çıkan, eleştirenlere bağırдыңız, azarladınız, bir koruma ordusu ile kendinizi ulaşılmaz zannediniz ve onları bir böcek gibi görüp, biber gazına boğdunuz.

İşçisi, memuru, emeklisi, yıllardır buçuklu zamlarla idare etti, yapılan zamlara yine de ‘eyvallah’ demek zorunda kaldı. Çocuğunu okula yerine göre harçlıksız, eşini yıllardır aynı elbise ve kendisi de yoğun çalışmalar altında dinlenmeden asgari ücretin boyunduruğu ve işten kovulma tehdidi altında, tatil yapmadan eşek gibi çalıştı. Sırf neden? İhracatımız artsın ve hükümet yetkilileriyle patronlar bundan övünsün diye!..

Cipe binen türbanlı zenginleri yarattık... İkinci gemicik alınırken ülkemizin binlerce insanı devletin aracından AKP’ye üye olmak koşulu ile bir koli erzağa muhtaç bırakıldı.

Evet suçlusunuz!

Ağaç bahaneydi... O balonu patlatan son gazdı!

Bitmedi! Suçlusunuz, neden mi?

Ağzınızdan bu topluma sevgi sözcüğünü esirgediniz, yüzler asık, “Nağmertsin, Şerefsizsin! Yalancısın!” sözcüklerini hem kullanıp, hem de gezilerde çocuklara iki oyuncak dağıtmakla aklanacağınızı zannettiniz!

Atatürk’e ve onun kurduğu Cumhuriyet’e değer vermediler. Atatürk ile Silah arkadaşlarının onurlu mücadeleleriyle meydana getirdiği Cumhuriyeti i korumayı bırakın, yok etmek ve kendi politikalarını hayata geçirmek için her şey yaparak, milletin önünde itibarsızlaştırmaya çalışıldı!

Ağaç mı, o gazın son nefesiydi!..

Siyasiler suçlusunuz!

Daha bitmedi!..

Ülkede hem demokrasi var dediniz, sesini çıkartanı terörist ilan edip, biber gazına boğup, üstüne üstlük bir de kelepçeleyip, insanların hayatlarını kararttınız...

“Darbe, darbe...” sözleriyle onlarca yazarı, bilim adamını, askeri, gazeteciye içeri alıp, yıllardır adalet diye beklettiniz... Onları bekleyen çocukların anne, baba özlemlerine empati yapmadınız!

Bitti mi? Hayır!

Dallar filizlendi, toprak altında uçsuz bucaksız yol alıyordu...

Onca özgürce yazan kalemlerin ekmekleriyle oynadınız. İnsanların Anayasa'daki en doğal hakkı olan basın alma özgürlüğünü kısıtladınız! Basının patronları iktidardan korktu! Yazamadı, yazmak istese de, yazı işleri müdürü; “Bakın bizi iktidarla papaz yapmayın” diyerek uyardı, olmadı kapıya koydunuz! Ve bizde bunlardan dolayı dünyada özgür olmayan gazeteciler okulunda dünyada sınıfta bıraktınız!

Ve daha nice konular... Biliyorum, bir bir içinizden geçirdiniz...

Daha çok yazmak isterdim ancak kafanızı da fazla şişirmek istemiyorum. Kurtuluş Savaşı döneminde Karamürsel'de geçen küçük bir hikâyeyi sizlerle paylaştıktan sonra kitap çalışmama dönmek istiyorum. Yürekli insanları kutluyorum ve umarım bundan sonra siyasiler de kulaklarına bir küpe takmış olurlar!

“Karşılarında birden süvarileri gören dağa kaçmış kadın-erkek Karamürselliler çığlık çığlığa atılıp süvarileri ve atlarını sevgiye boğdular. Topları dik bir yamacın üstüne, ağaçlar arasına saklamışlardı. Hep birlikte oraya çıkıldı. Üzerlerini yapraklı dallar ve otlarla örterek, topları ormana katmışlardı.

Üsteğmen şaşkınlık içinde, “Bu koca topları buraya nasıl çıkardınız? Diye sordu. Bilge görünümlü bir ihtiyar, gülümseyerek, “Değişik bir milletiz...” dedi, “... İşler düzgünse ertesi günü bile düşünmeyiz, birbirimizi yeriz. İşler karışıkça ağır ağır uyanmaya başlarız. İyice karışınca da, kenetlenip olmayacak işleri başarırız. Bunları da buraya böyle çıkardık. Çakırmadık uçurduk!” der.

Evet, “Gezi Parkı” ağaçları ile Karamürsellinin topları kapatan ağaç ve dallar...

İşte özgürlüğün iki simgesi...

Kim engel olabilir ki, dalların ilerlemesine?

Ertuğrul Erdoğan

Haziran 2013/Bursa

www.erdoganlaedebiyat.com